

ימינו. למה? אלא משום שהרי
עד קץ הימין שוכבת לארץ, אז
הוא אלמוני. פלוני מכסה, גנוז
מיום שנברא העולם.

לא אוכל לגאל לי פן אשחית את
נחלתי (שם). מכאן ששני משיחים
הם, גואל קרוב וגואל רחוק.
גואל קרוב מצד הימין. גואל
רחוק זה משיח בן יוסף. ומי
הוא? יוסף שנקרא צדיק, וזהו
המשיח שבא ראשון.

לא אוכל לגאל לי, שהרי הימין
(שהוא לאחור, שכתוב (איכה ב) השיב אחר
ימינו), פתוב בו הושיעה ימינה
וענני. ועד שנושע זה, לא אוכל
לגאל לי.

גאל לך אתה את גאלתי. שהרי
משיח בן יוסף בא וגאל
הראשון. אחר כך מתעורר הימין
הגנוז, שהוא גנוז לשני הצדיקים
הללו, צדיק וצדיק. ועל זה שנינו
שהוא גנוז לצדיקים, ובזה יקומו
ויתחברו בתשוקה בגניזה,
לעשות תולדות ופרות בעולם,
ואז ימין ה' רוממה.

ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף
נעלו (רות ד), כמו שנאמר (איוב ב)
שלף ויצא מגוה. (שלף איש - זה משה)
בהתעוררות של ברית מדבר,
ובלשון כבוד. שפיון שמתעורר
הימין אל הצדיק, מיד וישלף
נעלו, (ההתעוררות) שלו אל העולם
הפתוח. (או מתעורר לעשות תולדות
בעולם) בכח אותו הגואל הקרוב,
ומעורר אותו אל העולם, ואומר
קנה לך.

עד כאן סודות המגלה הזו. באו
רבי נהוראי ורבי יהודאי, ונשקו
ראשו וידו. אמרו, ודאי אור של
סיני (בסלע העליון) כך גם לפניו,
המאור של האור הוא.

וזאת לפנים בישראל על הגאולה
ועל התמורה לקיים כל דבר שלף
איש נעלו ונתן לרעהו וזאת

אלמוני. פלוני מכוסה, גנוז מיומא דאתברי
עלמא.

לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי.
מכאן, דתרין משיחין אינון, גואל קרוב
וגואל רחוק. גואל קרוב, מסטרא דימינא.
גואל רחוק, דא משיחא בן יוסף. ומאן איהו.
יוסף דאקרי צדיק. ודא איהו משיחא דאתי
ראשון.

לא אוכל לגאל לי, דהא ימינא דאיהו (לאחורא,
דכתיב השיב אחר ימינו), פתיב ביה, (תהלים ס ו)
הושיעה ימינה וענני. ועד דאתושע דא, לא
אוכל לגאל לי.

גאל לך אתה את גאלתי. דהא משיח בן יוסף
אתי ויפרוק קדמאה, לבתר אתערך ימינא
גניזא, דאיהו גנוז לתרין צדיקים הללו, צדיק
וצדיק. ועל דא תנינו, דאיהו גניז לצדיקים.
ובזה יקומו ויתחברו בתיאובתא בגניזא,
למיעבד איבין ופירין בעלמא, וכדין פתיב,
(תהלים קיח טז) ימין ה' רוממה.

ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו. פמה
דאת אמר (איוב כ כה) שלף ויצא מגוה. (שלף
איש זה משה) באיתערו דברית משתעי, ובלשון
כבוד. דכיון דאיתער ימינא לגבי צדיק, מיד
וישלף נעלו. (אתער) דיליה לגבי עלמא תתאה.
(כיון איתער למעבד איבין בעלמא), פחילא דהוא גואל
קרוב. ואתער ליה לגבי עלמא, ואמר קנה לך.
עד כאן רזין דמגילה זו. אתו רבי נהוראי ורבי
יהודאי, ונשקו ראשיה וידיה. אמרו ודאי
נהירו דסיני (בסינא עלאה) הכי נמי קמיה, בוצינא
דנהורא איהו.

וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל
התמורה לקיים כל דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל. רבנן